

číslo 19.
12. květen AD 2013

7. neděle velikonoční

Zpravodaj farností
Hustopeče nad Bečvou,
Špičky,
Černotín,
a Bělotín

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám. Mé srdce k tobě mluví, má tvář tě hledá; hledám tvou tvář, neskrývej svou tvář přede mnou. Aleluja.

Žl 27,7-9

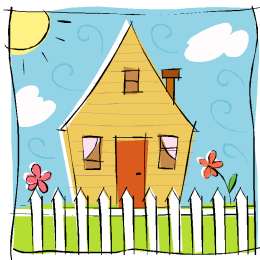
1. čtení: Sk 7,55-60 2. čtení: Zj 22,12-14.16-17.20 Ev.: Jan 17,20-26

Žalm 66 **Hospodin kraluje, je povznesen
nad celou zemí.**

TADY SE NEDÁ ŽÍT!

Doma... u Otce

Kolikrát nás v duchu napadlo: „Tady se nedá žít!“ Takovou zoufalou reakci možná vyvolaly „nemožné“ poměry doma, na pracovišti, nebo v našem státě. Ať už jsou důvody těchto našich povzdechů jakékoli, můžeme přece jen tvrdit jedno: Náš domov zde skutečně není. A o tom nás ubezpečuje i velikonoční liturgické texty, které mluví o domově u Otce. Je trochu těžké mluvit o takovém tématu, protože by to mohlo zavánět jako vybízení „utéci ze zlého světa“. Toto není však záměrem evangelia, kde se můžeme dočíst, že jsme do světa posláni. Ježíšovo slovo nás staví do nesnadné „pozice“: být ve světě, ale přece nebýt v něm „zakořeněný“. Mít domov (rodinu, přátele), a přece očekávat ten skutečný domov u Otce. Udržet v sobě toto vyvážené napětí není lehké.

Jsme členy jeho rodiny

Tento domov u Otce nemusíme očekávat „teprve jednou“, ale můžeme jej prožívat už nyní „na cestě“ (už teď totiž prožíváme společenství s Otcem!). Nejsme jen jeho učedníci, „služebníci“, či přátelé, ale dokonce jeho „domácí“. Tedy ti, kteří se nemusí přetvařovat, chovat podle určitých konvencí coby cizí „návštěvníci“. Otec z nás

nechce mít „návštěvníky“ (nepřijímáme někdy tuto roli, protože se považujeme za pouhé „návštěvníky“ bohoslužeb?). On z nás chce mít členy vlastní rodiny, kde jsou vztahy natolik důvěrné a blízké, že On je pro nás tatínkem. Takového nám ho zjevil Kristus. A jako takového ho můžeme objevovat už v tomto životě – zakoušet jeho mocnou blízkost, která nás ochraňuje v různých životních peripetiích, jeho chápající tvář, před kterou můžeme najít odvahu „vylévat“ svoji bolest nebo vztek, jeho vlídné přijetí, které nás neodsuzuje, i kdyby naše hříchy byly červené jako šarlat.

Vytrvat na cestě a pozvat na tuto cestu i ty, kteří žijí dosud bez Otce.

Až si povzdechne „tady se žít nedá“, vzpomeňme si, že u Otce „se žít dá“. Tato jistota nemá být pobídkou k útěku z tohoto „nemožného světa“, ale posilou vytrvat na cestě - a pozvat na tuto cestu i ty, kteří žijí dosud bez Otce.

Carlo Carretto

KOUTEK PRO DĚTI

37. Metoděj se svými pomocníky dokončil překlady Bible do staroslověnštiny

Metoděj po večerech a ve volných chvílích pokračoval v překládání částí Bible do staroslověnštiny, které s Cyrilem nestihli přeložit.

K překladu si k sobě zavolal dva ze svých žáků, kteří uměli rychle psát, a diktoval jim přeložený text. S napsáním poslední tečky si všichni s radostí řekli: „Povedlo se, Bohu díky.“ Měli radost, že Slované, kteří umějí číst, mají Bibli, které budou rozumět.

Proč je tato kniha tak důležitá a proč ji tolik lidí na celém světě čte? Bible není školní učebnicí ani knihou pohádek, které by zpříjemnily dlouhou chvíli. Na stránkách této knihy se seznámíme s příběhy ze Starého a Nového zákona. Příběhy ze Starého zákona jsou plné hrdinů, jakými byli například Abrahám, Noe, Mojžíš, Daniel. V Novém zákoně se zase dozvídáme o životě nejúžasnějšího člověka (a zároveň Božího Syna), který kdy na světě žil, o životě Ježíše. Ježíš, zvaný Kristus, nám přišel říci o našem společném Otci v nebi, který na nás stále myslí a má nás každého nekonečně rád.

Svatému Metodějovi můžeme být vděční, že dokončil překlad Bible do staroslověnštiny, tedy do jazyka, kterému lidé na Velké Moravě rozuměli.

Metoděj neočekával, že za přeložení Bible dostane nějakou pochvalu nebo že zbohatne. Udělal to, protože měl Slované rád a záleželo mu na nich. Kolem tebe je také spousta lidí, kteří dělají dobré skutky, aniž by za to chtěli být odměněni. Mohl by ses počítat mezi ně?

37

M Á J O V Ě Č T Ě N Í

Stánku zbožnosti, oroduj za nás

Velebíme Marii pro ctnost zbožnosti, kterou jistě měla, a to na nejvyšším stupni. V čem spočívá zbožnost? Zbožnost je touha po Bohu a stálá ochota a pohotovost směřovat k Bohu. Je to cílevědomé vypětí sil v modlitbě a službě bližním. Zbožnost je záležitost rozumu i vůle, ale i celého člověka s jeho vnitřními zkušenostmi a vnějšími projevy.

Jak se uplatňuje rozum při zbožnosti? Tak, jako oko při pozorování nějakého předmětu: dobře si všímá jeho velikosti, tvaru, barvy, pohybu, a podobně. Podobně rozum poznává nějaké pravdy víry. Čím hlouběji někdo rozumem zvažuje pravdy víry a déle s nimi zabývá, tím dokonaleji je poznává. Proto i Maria musela dokonale pronikat svým rozumem pravdy víry, když byla nejčistší a stále se jimi zabývala.

Avšak zbožnost se týká také vůle, která svobodně přivolí k tomu, co rozum poznal a představil vůli. Ani to však nevyčerpává celou zbožnost, která u zbožného člověka proniká celé jeho srdce, totiž celé vnitřní prostředí člověka, toužení, chtění, cítění. Zbožnost rezonuje celým nitrem člověka, a projevuje se soustavně modlitbou, jež vede k vnějším projevům zbožnosti, k zbožným postojům, chování, jednání, k slovním i tvořivým projevům.

Lidským a požehnaným vzorem pravé zbožnosti je pro nás Maria. Vzdává se všech lidských věcí pro službu Bohu.

Modlí se, aby se stále více líbila Bohu. Rozjímá o Božím Slově. Chválí Boha svým chvalozpěvem. Zakouší svůj život v bohoslužbě, když putuje do jeruzalémského chrámu, když setrvává ve shromáždění apoštolů ve večeradle a jednomyslně s nimi se připravuje na seslání Ducha svatého.

Obohacuje Boha o časné, když mu dává tělo, a lidi obohacuje o věčné, když jim přináší Syna Božího.

Sama je pak Bohem obohacena milostí a životem, a od lidí vděčností a láskou. Tak bude Maria i s námi, když ji budeme následovat ve zbožném životě.

Cyklos májových zamyšlení – Tomáš J. Babounek OP

Draží přátelé Pána Ježíše a Panny Marie,
přijměte pozvání k setkání ve

SVATODUŠNÍM VEČEŘADLE

v rámci novény k Duchu svatému.

„Prosím vás, bratří, pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku, která je z Ducha, pomáhejte mi v boji svými přímluvami u Boha.“

Řím 15,30

V úterý 14. 5. 2013 od 15,00 – do 22,00 hod.

Ve Špičkách (nejprve na faře a večer v kostele).

Čeká nás společná modlitba růžence, duchovní četba, chvály, díky, adorace, přímluvná modlitba, ale také chvíle ztišení i přátelského posezení. Večere je ze společných zásob.

SRDEČNĚ VÁS ZVE MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ ZE ŠPIČEK.

Oznamy:

- * Biřmování se sejdou v pátek v 19 hod. na faře v Hustopečích.
- * Připravuje se v rámci roku víry farní pouť do Říma v termínu od 14. do 19. 10. 2013. Bližší informace budou příští neděli.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 5. do 19. 5. 2013

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 12. 5. 7. neděle velikonoční	Hustopeče	8:00	Za živé a + farníky
	Špičky	9:30	Za + Jaroslavu a Jaromíra Rušarovy, dvo a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Na úmysl dárce
Pondělí 13. 5. <i>Panna Maria Fatimská</i>	Špičky	18:00	Za živé a + farníky
Středa 15. 5. <i>sv. Žofie</i>	Černotín	17:00	Za + Ludmilu Vikovou, manžela a živou rodinu
Ctvrtek 16. 5. <i>sv. Jan Nepomucký svátek</i>	Bělotín	18:00	Za rodiče Kociánovy, jejich rodiče a sourozence, živou rodinu a dvo
Pátek 17. 5. <i>sv. Pascal Baylon</i>	Hustopeče	18:00	Za + Františku Frydrychovou, rodinu Frydrychovu, Urbišovu, Vránovu a Kubešovu Za Miladu a Valentína Gregorkovy, dceru Evu, živou a + rodinu
Sobota 18. 5. <i>sv. Jan I.</i>	Hustopeče	13:00	Mše pro šedesátníky
	Špičky	18:00	Za + Bedřicha Hýžu, rodiče z obou stran a živou rodinu
Neděle 19. 5. Seslání Ducha Svatého Sbírka na církevní školy	Hustopeče	8:00	Za Jindřicha a Marii Plesníkovy, rodiče a sourozence z obou stran, živou rodinu a dvo
	Černotín	9:30	Za + rodiče Kuchařovy, sestru Marii a synovce a dvo
	Bělotín	11:00	Za živou a + rodinu Škrobánkovu a Dvorskou

Sbírka z neděle 5. V.: Hustopeče 10.603 Kč, Špičky 3.342 Kč, Černotín 4.165 Kč a Bělotín 5.024 Kč. Všem dárčům upřímně Pán Bůh zaplat'.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040
 Webové stránky farnosti: 🌐 <http://www.ihustopece.cz/farnost/>
 Hustopeče n/B: www.orel-hustopecenb.cz